

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: ش. حمید

هفتم می 2013

اشعار برگزیده زنده جاوید "داوود سرمد"

(چل و هفت)

سَراب

بودیم تشنه لب

آنقدر تشنه لب که همیشه به خوابها

در پیش چشم ما

میکرد جلوه، جام طلائی آبها

در جست و جوی آب

کردیم با تلاش بزرگی شتابها

در دشتهای سوخته خشک و سینه داغ

از دور داشت جلوه آبی، سرابها

با گامهای تند

رفتیم آنقدر که توان داشت، تابها

نزدیک چون شدیم

دیدیم چشمه های فریبِ سرابها!
نفرین کنان به راهگشایانِ بدسرشت
در آشیان دیده ما شعله های خشم
یکدم شراره کرد
یکباره پاره کرد
از چهره های سرخ شیادان، نقابها
گفتیم:
باید که پس دهند به خلقی، حسابها
این بی کتابها!
گفتیم:
در شانهِ های خم شده خشکِ دارها
خمیازه میکشد
در انتظارِ مرگِ مُحیلان، طنابها!
ای رهروانِ خسته که از پا نشسته اید
خاموش خفته اید
باید به پا شوید
دقت کنید اما
در کار برگزینیِ راهِ صوابها
در انتخابها!
از بس که سوخت سینه من در شرارِ غم
خیزد ز حرف حرفِ دلِ دردمندِ من
بوی کبابها
من پروریده ام
با خونِ جست و جو
در باغِ آرزویِ دلِ خود گلابها

این بار اگر ز شاخ سیاه سکوتِ شب
چون مرغ آتشینه، سبکبال، سر کشم
دریا و کوه و دشت، همه زیر پر کشم
در پشتِ کهکشان
از چشمه های روشنی آفتابها
نوشم شرابها!